

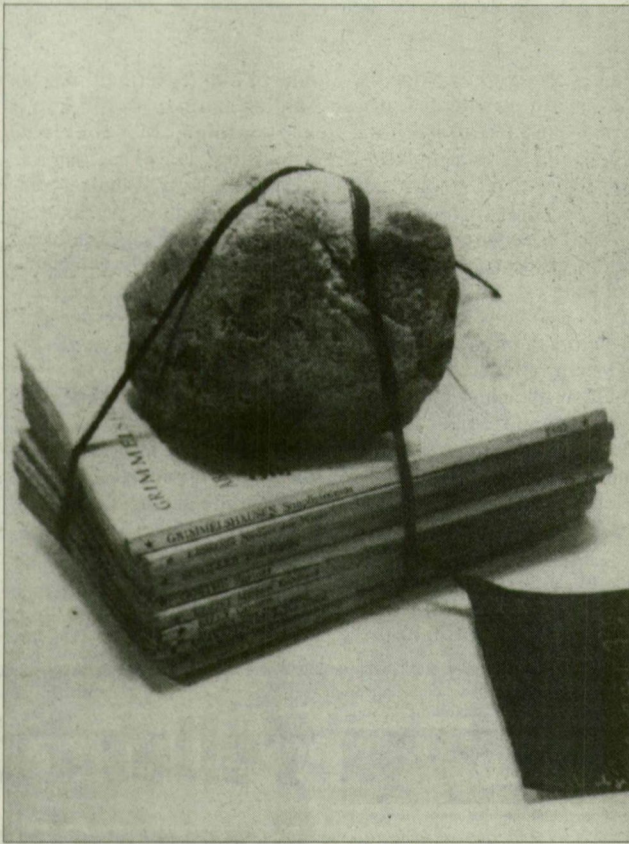
A könyv metamorfózisa

Bernhard Meyer szegedi kiállítása

Először csak pislogunk, ámuldozunk Bernhard Meyer művei között (Móra Ferenc Múzeum, földszinti terem). Mert mindenfelé tépett, megcsontolt, kifestett vagy éppen kicicomázott könyveket láthatunk. Mintha egy démoni, elvarázsolt könyvtárban lennénk. Ahol szó sincs megnyugtató csöndről, bensőséges intimitásokról. Inkább zajosnak, mármár ricsajosnak tűnik e bemutatás. Ráadásul azt sem tudjuk pontosan, voltaképpen mi is a szerző: kultúrfilozófus vagy képzőművész? Szobrász, festő, netán grafikus? Nem árt tehát előljáróban a tényekkel szembeeselnünk.

Meyer művei úgy kerültek Szegedre, hogy az alkotó többször is részt vett a csongrádi nemzetközi Plein-Air Művésztelep munkájában. Mintegy húszéves alkotói múlt áll mögötte: most 46 éves. Grafikusai tanulmányai Darmstadthoz, Franciaországba és Angliához kötődnek, ám mindemellett a pedagógia és az irodalomtudományok doktora is. Hosszú évekig a darmstadti főiskolán tanított, majd 1984-től szabadúszó lett. Műveit ugyanúgy bemutatta a német városokban, mint a legkülönbözőbb külföldi helyeken (pl. Bécs, Moers).

Itt van mindjárt e mostani kirukkolás, amely nyilvánvalóan elárulja: Bernhard Meyer-

Die Last (1985)

nek a könyv csupán eszköz. Őt mindenekelőtt kultúrhistoriánk alakulása, ezen belül pedig a modern ember erkölcsi és lélektani dimenziói érdeklik. Innen adódik, hogy szinte megszólított bennünket objektjeivel. Van, amikor drasztikusabb fa- és fémelemekkel társítja a papírlapokat, máskor meg térkép-

pel konfrontálja az írott kultúrát. Ezzel máris elárulja: számára a téri és időbeli dimenziók közeli jó barátok.

Annál is inkább, mivel az alkotó leginkább az igazságra aspirál, nem pedig a langyos esztétikai szépségre. Tudja ugyan, hogy a hagyományos verbális kultúra eszközend-

szerében is jelen van a sematizmus, a korlátozottság mozzanata (Agykefe, Béklyó-baverés II.). Mégis azt kérde tőlünk: lemondhatunk-e a gutenbergi örökségről. Elvégre a könyvek világában éppúgy feltehetjük játékos és erotikus önmagunkat, akár a történelem szeszélyes kacskaringóit. És tényleg: mi lenne a jelenünkkel, a jövőnkkel, ha felelőtlenül lebecsülnénk emberi létünk pótolhatatlan értékeit?

Hogy honnan ez a felfokozott könyv- és kultúraféltés? Nos, az egyik mű címe nyíltan megvallja: itt egy könyvboldal szembesülünk. Más kérdés, hogy évtizedeinkben a Gutenberg-galaxis alkonyát emlegetik (I. Marshall McLuhan könyvét). Nem is egészen alaptalanul. Így a modern európai képzőművészetben is teret nyert a könyvekről szóló autonómabb vizsgálódás (I. 1977-es Kasseli Dokumenta Kiállítás). Meyer művészete is eme egyetemes tendenciához kapcsolható.

Mindenesetre e kiállításon is tetten érhetjük történelmünk fura pálfordulásait. Volt idő, amikor írónak, költőnek kellett kiállni a képzőművészet, a vizualitás korszerű értékei mellett. Most pedig egy képzőművésszel találkozunk, aki képdömpingés világunkban az írott szó, az irodalom kikezdetlen becsületét hirdeti. Más szóval: a hit és a fantázia becsületét. Nem csoda hát, hogy Meyer szakadozott, tépett papírmadarai azért mégiscsak a magasba akarnak repülni.

Szuromi Pál

Kórus a testvérvárosból

Cambridge-iek énekelnek a ferences templomban

Az angol egyetemi kollégium nem egyszerűen diákszallót jelent, hanem tanulóközösséget, hallgatóknak és oktatóknak az előadásokon és vizsgákon való találkozását minőségileg sokszorososan felülmúló, szoros együttműködését. Az egyetemre bárki – érettségije alapján – beiratkozhat, de egyegy tekintélyes kollégiumi közösségbe csak komoly felvételi vizsga árán lehet bejutni, és szigorú követelményeknek megfelelően lehet benmaradni. Ezt a hagyományt Magyarországon az Eötvös-kollégium próbálta meghonosítani, de az angol college-ok behozhatatlan előnye, hogy jelentős vagyonnal – épületekkel, könyvtárakkal, kutatási létesítményekkel, saját kápolnával, sportpályával – rendelkeznek; ezen a bázison kialakulhat önálló tudományos, kulturális életük.

Szeged testvérvárosa, Cambridge világhírű egyeteme 30 college-ból áll, ezek egyike az 1882-ben alapított Selwyn College. Nevadója, George Augustus Selwyn lichfieldi püspök 27 évig a csendes-óceáni szigetvilágban működött misszionáriusként. Kezdetben a college mintegy 20 hallgatója mind papnövendék volt – mára az oktatók száma elérte a 40-et, a hallgatóké pedig 430.

A Selwyn College Kórusa 25 fős vegyeskar; hetente háromszor énekel a college ká-

Július 6-án az alsóvárosi ferences templomban a Cambridge-i Selwyn College kápolnájának kórusa ad hangversenyt. Az előadás műsorán latin motetták a XVI. és XVII. századból, Purcell-himnuszok, Bruckner-motetták, Poulenc szakrális művek, illetve XX. századi anglikán kórusmuzsika szerepel. A Cambridge-i kórus művészeti vezetői: Andrew Gant és Jeremy Llewellyn. A hangverseny az esti mise után kb. 18 óra 45 perckor kezdődik; a belépés díjtalan.

polnájában anglikán istentiszteleten, rendszeres közreműködője a különböző közösségi rendezvényeknek. Anglia számos katedrálisában koncertezett, az elmúlt évben Velencében a Szent Márk székesegyházban is énekel. Magyarországi tartózkodása során az énekkar az esztergomi bazilikában, Budapesten a Mátyás-templomban, a bazilikában és a dominikánus templomban lép közönség elé. A József Attila Tudományegyetem és a szegedi önkormányzat meghívása nyomán magyarországi útjának utolsó állomásaként ad hangversenyt az alsóvárosi ferences templomban.

SZÉF-JGYTF közös program

Élelmiszeripari mérnöktechnikárok

Szeptembertől ismét indul az élelmiszeripari üzemmérnökök posztgraduális pedagógiai képzése, melynek első végzősei júniusban védtek meg záródolgozatukat – tudtuk meg Szabó Gábertől, az Élelmiszeripari Főiskola főigazgató-helyettesétől. A leendő élelmiszeripari mérnöktechnikárok a SZÉF a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolával közös programban oktatja.

Az universitas-szellemben fogant közös képzés két éve indult és azokat a hallgatókat vagy nemrég végzett üzemmérnököt érinti, akik mérnöki alapképzettségüket az Élelmiszeripari Főiskolán szerezték. Ők pedagógiai tárgyú felkészültséget a tanárképző oktatóitól kapnak, az élelmiszeripari főiskola pedig kapcsolatait folytán az ország különböző szakiskoláiban biztosítja a gyakorlati oktatás bázisát. A gépész- és termékgyártó üzemmérnökök a négy féléves képzés után élelmiszeripari szakirányú szakközépiskolákban és szakmunkásképzőkben taníthatnak. A programot két minisztérium, a földművelési és a közoktatási tárca is támogatja.

Több száz ilyen képzettségű mérnöktechnikára van szüksége a magyar élelmiszeripari szakoktatásnak – mondotta a végzősök jövőjéről Szabó Gábor, aki

szerint, lévén az iskolák igénye jelentős, a második diploma jó elhelyezkedési lehetőséget ad. Nem elhanyagolható szempont az sem, hogy a négy féléves posztgraduális oktatás diplomája másirányú diplomának számít, így tulajdonosa egy iskolában a legmagasabb F közalkalmazotti kategóriára jogosult.

A SZÉF szeptembertől újraindítja a szintén második diplomát adó műszaki-menedzser képzését is, melynek első évfolyama márciusban államvizgázik. A képzés mottója sokatmondó: „A műszaki probléma megoldásának képessége a valóság problémáinak megoldásának csak egyik fele”. A műszaki menedzserképzésen a probléma másik felével foglalkoznak: az oktatás a hatékony műszaki-menedzseri munka végzésére, a műszaki-fejlesztési és technológiai rendszer tervezésére és irányítására, valamint a minőségbiztosítási rendszerek bevezetésére és működtetésére képesít. A műszaki-menedzser posztgraduális szakmérnöki szakra augusztus 30-ig lehet jelentkezni.

P. J.

Forgalmas helyen (körült) 35 nm-es üzlet bérleti joga berendezéssel ELADÓ.
(nem profilkötött)
Érd.: 321-789, 477-740.

■ Szörényi Örsrel ülnék a Virág Cukrászda teraszán. Nézem körben az emberek szemét, hányan ismerik fel az előttem ülő 23 esztendő fiatalemberben az őt, hiszen azért felfedezhetők Kovács Zsuzsa és Szörényi Levente vonásai. De bár tiszteljük az őt, most nem ők jelentik a fő témát, hanem az asztalon heverő „Ez az életem” című kazetta – mely Szörényi Örs első lemeze.

■ Számodra ismerős terepen ülnék itt, hiszen – mint mindenki ebben az országban – egy kicsit szegedi vagy...

– Félig szegedi vagyok tulajdonképpen – válaszol mosolyogva. – Édesanyám ugyan Pécsen született, de korán ide költöztek, később ráadásul sokáig játszott a Szegedi Nemzeti Színházban. A nagymamám, a nagynéném és az unokatestvérem is szegedi, itt töltöttem a vakációimat, s amikor csak tudtam, jöttem Szegedre.

■ Egyik feled szegedi, másik feledet pedig szintén nagyon jól ismerjük, hiszen Szörényi Levente neve mindenkinek ismerősen cseng...

– ...ne sokat beszéljünk a családi dolgokról, mert tény, hogy szüleim, azok, akik, de én szeretném, ha önállóan tudnék működni ebben a szakmában.

■ Nehéz ez az örökség?

– Ha megtanulok önállóan érvényesülni, akkor nem az. Végülis nem nehéz, nem szégyellem ezt a dolgot, sőt, büszke vagyok rá, csak szeretnék független lenni.

■ Maradjunk akkor a Te zenei karrierednél: az Első Emeletben bukkantál fel először...

Az almafa árnyéka

Beszélgetés Szörényi Örsrel

– Egy évet doboltam a zenekarban, nagyon sokat tanultam tőle. Később eljöttem a csapathoz, s akkor kezdtem foglalkozni a szólókarrier ötletével. Jelenkezett egy menedzser, aki lemezer biztatott, s az azóta eltelt három év alatt folyamatosan jelent meg a lemez. Szó szerint, hiszen negyedévente biztattak a debütáló albummal. Nagyon kemény volt ez a három esztendő, letöltöttem a katonaságot, befejeztem a vendéglátóipari szakközépiskolát...

■ Milyen szakmát szerettél?

– Szakács lettem. Érdekes egyébként, mert a könnyűzenében van egy pár dobos, aki szakács ill. cukrász.

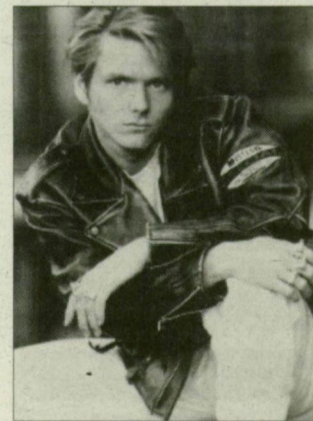
■ Már Fenyő Miklós is megénekelte a Hungáriában a multimilliomos jazzdobost, aki civilben cukrász... No, de vissza a szólólemezhöz, hiszen két hete a Magneotonnal megjelent az első lemezed. Milyen lett?

– Tőlem kérdezted...?

■ Te ismered a legjobban!

– Ez viszont igaz... Minden olyan embernek ajánlom, aki egy kicsit is foglalkozik az étellel filozofikus módon. Nem kell természetesen nagyon elvont dolgokra gondolni, hiszen csak arról van szó, hogy mindenki-vel történnek jó és rossz események – csak én ezeket megírtam.

■ Mennyire esett messzire az alma a fájától? Mennyi-

re érzi Szörényi Levente hatását Szörényi Örs?

– Ha a géneket emlitem, akkor már rögtön ott az első kapcsolat. Sokat számított a zenei nevelés is, hiszen a 23 év alatt elég sok jó zenét hallgattam velem a fater. Magában a lemezben igazából nem segített, mindössze a számok sorrendjének összeállításában adott tanácsokat. Nem is bánom, hogy „békén hagyott”, mert ha ez a lemez sikeres lesz, akkor mindent magamnak köszönhetek.

■ Mikor lesz a lemez bemutatója?

– Július közepétől kezdünk próbálni a csapattal, s augusztus végén szeretnénk egy-két vidéki koncertet adni. A hivatalos lemezbemutató koncert pedig szeptember 4-én lesz a Budai Parkszínpadon.

■ Említetted a géneket; Szörényi Levente nagyon erős zenei világot alkotott, melytől gondolom, nem

könnyű „megszabadulni”...

– Nyilván nem tudom ezt letagadni, mint ahogy azt sem, hogy hasonlít a hangom rá. Ez egész egyszerűen egy adottság. Így van ez zenei téren is, hiszen muzsikálhattam volna lakodalmas rockot, de szerencsére olyan erős hatásokat kaptam otthon, hogy eszembe se jutott...

■ ...kitagadtak volna...

– ...az biztos – mosolyodik el Örs. – Sokszor is mindenkinek mondani, hogy ha milliókat akarnék szerezni, akkor a fater notáit dolgoznom fel lakodalmas stílusban.

■ Ugyanezektől a génektől függetlenül pedig Szörényi Örs már egy teljesen más generációt jelent...

– Örülök, hogy így látod, mert azt szeretném, hogy ezt mindenki észrevegye. Egészen más volt, amit a fater képviselt. Most sokkal nehezebb nekem, mint neki régen. Az akkori könnyűzenei helyzettel szemben most a népet semmivel sem lehet felkorbácsolni. Lehet, hogy nagy sikerem lesz, de ez mindenképpen összehasonlíthatatlan lesz a régivel.

■ Cseréltél volna atyáddal?

– Ez egy jó kérdés...még soha nem tette fel senki – tűnődik hosszan Szörényi Örs. – Megvárom, hogy mi lesz ebből a lemezből, majd akkor választ adok... De végülis elégedett vagyok a jelenlegi helyzetemmel. Hogy ma élek.

Takács Viktor